

A Finanzgericht Baden-Württemberg (Németország) által 2008. szeptember 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Swiss Caps AG kontra Hauptzollamt Singen

(C-411/08. sz. ügy)

(2008/C 327/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Baden-Württemberg

Az alapeljárás felei

Felperes: Swiss Caps AG

Alperes: Hauptzollamt Singen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó 5. általános szabályt (a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ I. melléklete), hogy a keményítő-granulátumból álló és étrendkiegészítő anyagokat tartalmazó kapszulahéjakat csomagolóanyagként kell tekinteni?

2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúra 1515 vámtarifaszámát, hogy a keményítő-granulátumból álló és 580 mg koncentrált búzacsíraolajat tartalmazó kapszulahéjak az áru jellegét oly mértékben meghatározzák, hogy az árut kiveszik a Kombinált Nomenklátúra 1515 vámtarifaszáma alól?

⁽¹⁾ HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-54/03. sz., Lafarge SA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. július 8-án hozott ítélete ellen a Lafarge SA által 2008. szeptember 22-én benyújtott fellebbezés

(C-413/08 P. sz. ügy)

(2008/C 327/19)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Lafarge SA (képviselők: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

– A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-54/03. sz. ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletét, és következésképpen – helyt adva az első fokon előterjesztett kérelmeknek – az EK-Szerződés 229. cikke, a Bíróság alapokmányának 61. cikke és a 17/62 tanácsi rendelet⁽¹⁾ 17. cikke – jelenleg az 1/2003 tanácsi rendelet⁽²⁾ 31. cikke – alapján semmisítse meg az Európai Bizottság 2002. november 27-i 2005/471/EK határozatát⁽³⁾ a felperesre bírságot kiszabó részében;

– másodlagosan részlegesen helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-54/03. sz. ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletét, és következésképpen – helyt adva az első fokon előterjesztett kérelmeknek – csökkentse a Bizottság által a 2002. november 27-i 2005/471/EK határozatban a felperesre kiszabott bírság összegét;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése alátámasztására hat jogalapra hivatkozik.

Az első jogalappal a fellebbező társaság elsődlegesen arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a mérlegelési jogkörébe tartozó tényállást, mivel kimondta, hogy a Bizottság érvényesen állapíthatta meg a jogsértések elkövetését az állítólagosan jogsértő – a verseny korlátozását és a gipszlemezek piacának stabilizálását eredményező – általános körülményekre hivatkozással.

A második jogalappal a fellebbező azt állítja, hogy megsértették a bizonyítási teherrel kapcsolatos szabályokat, az ártatlanság vélelmének elvét és annak szükségszerű velejáróját, az „in dubio pro reo” elvét, mivel az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Bizottság bizonyította a felperes részvételét az egységes, összetett és folyamatos jogsértésben, noha még a jogsértés létezésének és időtartamának igazolására alkalmas bizonyítékokkal sem rendelkezett.

A harmadik jogalappal a fellebbező az indokolási kötelezettség, valamint az egyenlő bánásmód elvének az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére hivatkozik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megerősítette a Bizottság azon álláspontját, hogy egy sor bizonyítékot elegendőnek tartott a jogsértés elkövetésének a felperes terhére történő megállapításához, holott ugyanezen bizonyítékokat nem tartották elegendőnek a versenytárs által elkövetett jogsértés megállapításához.

A negyedik jogalappal a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét, amennyiben nem vizsgálta a kiszabott bírság kiindulási összegét, amelyet a Bizottság a Lafarge forgalmának és a versenytársaihoz viszonyított piaci részesedésének figyelembevételével állapított meg.